

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. června 2020 v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Špryňara a přísedících Jitky Kuchařové a MUDr. Zdeňka Knauteho,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený XXX v XXX, trvalý pobyt XXX, současný pobyt XXX, adresa pro doručování XXX, OSVČ,

je vinen, že

dne 22. 5. 2019 v XXX, nejprve prostřednictvím SMS zpráv o květinách před dveřmi do bytu, které zaslal v době 16:36 – 16:41 hodin svojí bývalé družce a matce svého syna XXX, narozené XXX, jmenovanou vylákal k otevření vstupních dveří do jí obývaného bytu, jež se nachází na uvedené adrese, a když XXX tyto dveře otevřela, vkročil do dveřního prostoru, a přestože mu řekla, že tam nemá co dělat, a požadovala, aby odešel, zatlačil ji svým tělem do bytu, vstupní dveře uzamkl a poškozené sdělil, že ji přišel zmlátit, následně se jí dotázal, kde má v bytě postel, a přes její slovní odpor, aby ji pustil a nechal být, ji přenesl do ložnice, kde ji povalil zády na postel, lehl si na ni, a přes její pokračující slovní odpor nereagoval na její pláč a sdělení, ať toho nechá, nebo to nahlásí, ani na její fyzický odpor, kdy začala kopat nohama, a jednou rukou ji přidržel za pravou ruku a druhou rukou jí zcela vysvlékl kalhoty a vyhrnul pod bradu tričko, pod kterými neměla spodní prádlo, sám se svlékl do naha a svůj ztopořený penis zasunul do její vagíny a vykonal na ni soulož, kterou ukončil tím, že vysunul svůj penis z její vagíny a před ejakulací na břicho poškozené si k němu přitáhl její ruku, a pak byt opustil, přičemž při tomto jednání využil své značné fyzické převahy nad poškozenou, která měla zároveň, s ohledem na předchozí zkušenost s ním, obavy z dalšího fyzického násilí,

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

tedy

- neoprávněně vnikl do obydlí jiného a při uvedeném činu užil násilí,
- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a uvedený čin spáchal souloží,

tím spáchal

- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku,
- zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) roků a šesti (6) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a stanoví se zkušební doba v trvání **čtyř (4) roků**.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného XXX byla dne XXX podána u Okresního soudu v Pardubicích obžaloba pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit dne 22. 5. 2019 v XXX skutkem popsáním ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. Ve věci bylo konáno hlavní líčení dne 10. 6. 2020, kdy v rámci dokazování byl proveden výslech obžalovaného XXX a jako svědci byli vyslechnuti poškozená XXX, XXX, XXX, XXX, XXX, Mgr. XXX a XXX. Podle § 102 odst. 2 tr. řádu byla přečtena výpověď nezletilého XXX a se souhlasem obžalovaného a státního zástupce byly podle § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny úřední záznamy o podání vysvětlení XXX, XXX a XXX. Nakonec byly k důkazu provedeny i listinné důkazy, a to zejména protokol o ohledání místa činu, včetně fotodokumentace, lékařská zpráva týkající se poranění prstu poškozené XXX, přepisy SMS zpráv mezi obžalovaným a poškozenou, protokol o prohlídce těla obžalovaného a fotokopie spisů Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 19 P 32/2015 a sp.zn. 7 C 163/2017. Na základě takto provedených důkazů pak soud dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
3. Dne 22. 5. 2019 v CCC, obžalovaný poté, co nejprve prostřednictvím SMS zpráv o květinách před dveřmi do bytu, které zaslal svojí bývalé družce a matce svého syna poškozené XXX, tuto vylákal k otevření vstupních dveří do jí obývaného bytu a když poškozená XXX tyto dveře otevřela, vkročil do dveřního prostoru, neumožnil poškozené dveře zavřít a přestože mu řekla, že tam nemá co dělat, a požadovala, aby odešel, zatlačil ji svým tělem do bytu, vstupní dveře uzamkl a poškozené sdělil, že ji přišel zmlátit. Následně se jí dotázal, kde má v bytě postel, a přes její slovní odpor, aby ji pustil a nechal být, ji přenesl do ložnice, kde ji povalil zády na postel, lehl si na ni, a přes její pokračující slovní odpor nereagoval na její pláč a sdělení, at' toho nechá, nebo to nahlásí, ani na její fyzický odpor, kdy začala kopat nohama, a jednou rukou ji přidržel za pravou ruku a druhou rukou jí zcela vysvlékl kalhoty a vyhrnul pod bradu tričko, pod kterými neměla spodní prádlo, sám se svlékl do naha a svůj ztopořený penis zasunul do její vagíny a vykonal na ni soulož, kterou ukončil tím, že vysunul svůj penis z její vagíny a před ejakulací na břicho poškozené si k němu přitáhl její ruku, a pak byt opustil, přičemž při tomto jednání využil své značné fyzické převahy nad poškozenou, která měla zároveň, s ohledem na předchozí zkušenost s ním, obavy z dalšího fyzického násilí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

4. Obžalovaný uvedl, že uvedeného dne byl v domě, kde bydlí poškozená, za svým kolegou z práce. Doznal, že poslal poškozené SMS, ve které si vymyslel, že má před bytem na rohožce kytku a poté čekal poblíž jejího bytu. Poté, co poškozená otevřela, vešel do bytu, zavřel dveře a zamkl. Připustil, že poškozená ho do bytu nezvala, ale ani ho nevyzývala, aby byt opustil a řekla mu pouze, co blázní. Poškozené řekl, že si přišel něco vyřídit a oba se tomu smáli. Poškozená nebyla v žádném případě vyděšená. Viděl, že byla po sprše (ostatně při čekání na chodbě slyšel, že se sprchuje) a že pod tričkem nemá podprsenku. Jak stáli proti sobě na chodbě, tak poškozenou obejmul, chytil ji kolem pasu a odnesl ji do ložnice. Poškozená nic neříkala, nebránila se a v žádném případě nedávala najevo, že by se jí to nelíbilo, přičemž se opakovaně dotazovala, co dělá. V ložnici ji položil na postel, vyhrnul jí triko a začal ji osahávat a líbat na prsou. Připustil, že poškozená říkala něco v tom směru, aby toho nechal, nicméně to nebral vážně, neboť poškozenou znal a věděl, že se nechá přesvědčit. Poté co poškozené svlékl i kalhoty, svlékl se sám, přičemž poškozená stále ležela na posteli. Žádným způsobem nedávala najevo nesouhlas a mohla kdykoliv odejít. Dokonce mu řekla, jestli ho nechce jen vyhonit. S poškozenou se vzájemně líbali a dráždil ji i prstem v přírození. Poté si vzal její ruku a položil ji na svůj penis, na což reagovala nejprve tak, že ucukla, ale poté mu penis stimulovala až do erekce. Poté si na poškozenou lehl a souložili spolu, přičemž krátkou dobu na něm i seděla. Nebránila se tomu, nekopala, nebrečela. Ke konci plakala, to když jí řekl, že je mu to líto, co se mezi nimi děje, že by se k sobě mohli chovat trochu líp. To začala mít slzy v očích, ale nebrečela z toho, že by jí něco udělal. Před ejakulací penis vytáhl a za aktivní pomoci poškozené ejakuloval na její břicho. Poté vzal svoje tričko, otřel poškozenou, sebe a požádal poškozenou, aby tričko vyprala. Poškozená to odmítla s tím, aby si tričko vypral sám. Nakonec se spolu ještě asi 10 minut bavili o XXX.
5. Na svoji obhajobu obžalovaný v přípravném řízení ještě uvedl, že s poškozenou se i po jejich rozchodu občas intimně stýkali, a to naposledy asi měsíc před jejím rozchodem s panem XXX (což bylo v roce 2016), ale možná i jednou na počátku jejího vztahu s panem XXX (což byl konec roku 2016). U hlavního líčení pak obžalovaný začal uvádět, že se s poškozenou normálně scházeli i po ukončení vztahu a měli spolu opakované intimní styky, a to ještě v prosinci 2018. Soud považuje tuto změnu jeho výpovědi za účelovou, ve snaze přesvědčit soud, že s poškozenou se běžně intimně stýkali a že tedy i intimní styk dne 22. 2. 2019 nebyl nijak výjimečný a mohl tedy důvodně předpokládat, že případný nesouhlas poškozené nebyl vážně míněný.
6. Poškozená XXX však svojí výpovědí jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení obžalovaného jednoznačně a bez pochybností usvědčuje ze zažalovaného jednání. Poškozená před soudem a za přítomnosti obžalovaného (což pro ni bylo zjevně psychicky náročné) zcela podrobně a věrohodně popsala jeho jednání, přičemž v její výpovědi nebyly soudem zaznamenány žádné zásadní nebo podstatné nesrovnalosti nebo rozpory. Pokud si poškozená některé detaily přesně nepamatovala, bylo to zjevně způsobené odstupem času a tou skutečností, že pro poškozenou byla celá záležitost nepochybně silnou stresovou situací. Výpovědí poškozené bylo jednoznačně prokázáno, že v době, kdy se sprchovala, obdržela od obžalovaného SMS, že má před bytem na rohožce kytku. Poté co se oblékla do domácího oblečení (bez spodního prádla), otevřela dveře bytu a náhle se objevil obžalovaný, který si rukou přidržel dveře, neboť chtěla zavřít, okamžitě vstoupil do bytu, a to tak, že před ním couvla. Obžalovaný po zavření dveří bytu ihned dveře uzamkl a na dotaz co tam dělá, jí s výsměchem sdělil, že jí přišel zmlátit. Opakovaně mu řekla, aby z bytu vypadnul, ale jak proti ní obžalovaný postupoval, tak ustupovala dovnitř bytu. U kuchyně ji uchopil, nadzvedl a zeptal se, kde má ložnici. Stále opakovala obžalovanému, aby ji nechal, vzpouzela se a kopala. Došlo jí, že ji obžalovaný vylákal z bytu a měla strach, co bude následovat. Vše probíhalo velmi rychle a najednou se ocitla na posteli. Obžalovanému se sice bránila, ale její obrana byla ztížena tím, že měla bolestivě vymknutý prst na levé ruce a mohla se bránit pouze jednou rukou. Na obžalovaného opakovaně křičela, aby vypadnul, nechal jí být, že pokud ji něco udělá, že to nahlásí, přičemž i brečela. Obžalovaný na to reagoval tak, že mu to za

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

to stojí a pokračoval v jednání. Poté, co obžalovaného neodradilo ani její kopání a opakovaný nesouhlas, uvědomila si, že nemá proti němu šanci a tak částečně rezignovala, často zavírala oči a chtěla to mít rychle za sebou. Obžalovaný měl problémy s erekcí, ale nakonec do ní penis strčil, uskutečnil soulož a před ejakulací penis vytáhl a chtěl, aby ho stimulovala, což odmítla. Obžalovaný se tedy uspokojil sám a ejakuloval na její břicho. Následně se otřel do trička a požadoval po ní jeho vyprání, což odmítla a vyzvala ho, aby vypadnul. Nato obžalovaný z bytu odešel.

7. Poškozená se vyjádřila i k tvrzení obžalovaného, že se spolu intimně stýkali i po jejich rozchodu tak, že obžalovaný se opakovaně pokoušel mít s ní intimní styk, ale toto vždy odmítla. Sama celou událost nejprve nechtěla ani oznamovat, ale obávala se, co se bude dít dál a tak na radu přítelkyň a za pomoci pana XXX vše ohlásila na Policii ČR.
8. Výpověď poškozené pak nepřímou potvrdily i svědkyně XXX, XXX a XXX, kterým se poškozená svěřila, a to včetně toho, že byla obžalovaným znásilněna a popsala jim i některé podrobnosti. Svědkyně XXX zároveň potvrdila, že poškozená nechtěla celou věc nahlásit, neboť se obávala reakce syna XXX. Nicméně poškozené doporučila, aby tak učinila, neboť z minulosti jí bylo známo, jak nevhodně se obžalovaný k poškozené chová. I svědkyně XXX uvedla, že poškozené doporučila, že by věc měla nahlásit s tím, že to nebylo poprvé, co obžalovaný poškozenou napadl. Nakonec svědkyně XXX vypověděla, že vztahy mezi obžalovaným a poškozenou byly dlouhodobě konfliktní, přičemž poškozená se snažila s obžalovaným vyjít, a to zejména s ohledem na syna XXX. Svědkyně potvrdila, že i ona sama má obdobnou zkušenost jako poškozená, proto jí doporučila, aby vše nahlásila policii.
9. Výpovědi svědka XXX bylo prokázáno, že uvedený den vyzvedával syna z plavání a viděl auto obžalovaného v místě bydliště poškozené. Volal tedy poškozené, zda se něco nestalo, ale ta mu telefon nebrala. Poškozená až po určité době reagovala na jeho SMS s tím, že o tom nechce mluvit, že je jí na nic, že chce být sama. O tom, co se přesně stalo, se dozvěděl od poškozené až za několik dní, kdy mu řekla, že obžalovaný ji vnikl do bytu a znásilnil jí. Svědek potvrdil, že to byl on, kdo zprostředkoval výslech poškozené na policii.
10. Svědek Mgr. XXX při svém výslechu před soudem potvrdil, že byl v září nebo v říjnu 2017 přítomen tomu, jak poškozená po rozhodnutí soudu, kterým byl nezl. XXX svěřen do péče obžalovaného, tomuto na chodbě soudu říkala, „a tobě ty hajzle to stejně vrátím a skončíš v kriminále, o to se postarám“. Svědek zároveň vypověděl, že někdy v lednu nebo únoru 2019 mu obžalovaný říkal, že se s poškozenou občas, tak jednou za měsíc potkají, a jedou na nějaký prodloužený víkend, přičemž mu ukazoval fotografie. Následně se pak setkal s obžalovaným v květnu nebo červnu 2019, kdy ho obžalovaný požádal, aby ho zastupoval v trestním řízení. Sdílel mu, že ho poškozená obvinila z toho, že ji znásilnil. Celou situaci popsal tak, že mu poškozená ten den volala a požádala ho, aby k ní přijel, neboť se bojí svého bývalého přítele, který chodí kolem domu a vyhrožuje jí. Obžalovaný tedy přijel do bytu poškozené, zůstal s ní celou noc, přičemž spolu měli intimní styk. Dále mu obžalovaný sdělil, že to bylo velmi emotivní, oba plakali a poškozená mu říkala, že to neměli dělat, neboť se stejně k sobě již nevrátí. Asi po týdnu se obžalovaný dozvěděl, že poškozená na něj podala trestní oznámení.
11. Ve vztahu k výpovědi svědka Mgr. XXX soud konstatuje, že jeho výpověď o tom, že poškozená požádala obžalovaného, aby k ní přijel do bytu a strávili spolu celou noc, je zcela v rozporu s ostatními provedenými důkazy, a to nejen výpovědi poškozené a i samotného obžalovaného. Obžalovaný na výpověď svědka reagoval tak, že nic takového mu neřikal a že si to svědek zřejmě špatně vyložil. Otázkou tedy je, zda obžalovaný na počátku popsal celou situaci svědkovi lživě, nebo zda svědek před soudem neuvedl pravdu. Tvrzení svědka, že poškozená v září nebo říjnu 2017 vyhrožovala obžalovanému na chodbě soudu kriminálem je zpochybněno obsahem

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

opatrovnického spisu zdejšího soudu sp.zn. 19 P 32/2015, ze kterého vyplývá, že rozhodnutí o svěřeni nezl. XXX do péče obžalovaného bylo soudem učiněno až 25. 4. 2018 (byla schválena dohoda rodičů). Rovněž tak tvrzení svědka, že mu obžalovaný na počátku roku 2019 ukazoval společné fotografie s poškozenou z Itálie nebo Chorvatska se rovněž jeví jako nepřesvědčivé. Ostatně svědek ani nebyl schopen upřesnit časové období, ve kterém měly uvedené fotografie vzniknout. Obžalovaný by nepochybně takové fotografie (stejně jako ostatní) soudu k důkazu předložil, neboť jeho obhajoba stojí mimo jiné i na tom, že se s poškozenou běžně stýkali, což by tyto fotografie mohly dokazovat.

12. Výpovědi svědkyně XXX, matky obžalovaného, bylo prokázáno, že ji obžalovaný informoval o tom, že poškozenou navštívil, skončili spolu v posteli a poškozená na něj podala trestní oznámení pro znásilnění. Svědkyně rovněž naznačila, že viděla poškozenou společně s obžalovaným i poté, co se rozešli.
13. Podle § 102 odst. 2 tr. řádu byla přečtena svědecká výpověď nezl. XXX. Ten sice nebyl přímým svědkem jednání obžalovaného dne 22. 5. 2019, nicméně ve své výpovědi potvrdil, že vztahy mezi rodiči nejsou dobré, přičemž evidentně z tohoto stavu viní poškozenou a stojí na straně obžalovaného, byť připouští, že na poškozenou řve. O poškozené se vyjadřuje tak, že to není matka, nestará se o něj a stále si na obžalovaného stěžuje, neboť mu údajně závidí, že je u něj. O sestře (XXX) se nechce bavit, přičemž ji slyšel, jak společně s poškozenou se bavily o tom, že na obžalovaného něco chystají, že půjde do basy a udělají mu peklo. Podle názoru soudu je nutné tuto výpověď hodnotit velmi obezřetně, neboť je až nepřírozeně jednostranně negativně zaměřená proti poškozené, což je v rozporu s tím, jak o poškozené hovořil při pohovorech v rámci opatrovnického řízení, kdy se takto jednoznačně negativně k poškozené nestavěl. Je vysoce pravděpodobné, že jeho vztah k poškozené je negativně ovlivněn i způsobem, jakým se obžalovaný o poškozené vyjadřuje. Nelze vyloučit, že nezl. XXX uvedeným způsobem vypovídal v obavě, aby nemusel z výchovného prostředí obžalovaného, které mu zjevně vyhovuje a ve snaze „očernit“ poškozenou a pomoci tak obžalovanému, kterého jednoznačně preferuje. Objektivitu jeho výpovědi proto soud vnímá jako velmi problematickou.
14. Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce byly podle § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny úřední záznamy o podání vysvětlení XXX, XXX a XXX. Tyto osoby neuedly k zažalovanému skutku žádné podstatné skutečnosti, nicméně v kontextu výpovědi poškozené potvrzují, jakým způsobem obžalovaný řeší případné neshody a jakým způsobem se k poškozené a jejímu blízkému okolí choval a chová. XXX pouze potvrdil, že v minulosti měl od poškozené informace, že jí má obžalovaný posílat vulgární a urážlivé SMS a jemu samotnému přišel anonymní e-mail, jehož nepravdivý obsah naznačoval, že podvádí manželku s poškozenou. Zda e-mail zaslal obžalovaný, neví, ale poškozená mu naznačila, že to byl on. XXX uvedl, že měl s poškozenou v letech 2015 až 2016 vztah, přičemž potvrdil, že obžalovaný ho i poškozenou slovně urážel a také ho fyzicky napadl. Nakonec XXX potvrdil, že byl u několika telefonních hovorů mezi obžalovaným a poškozenou, kdy obžalovaný poškozené vyčítal, že si nevezme syna, přičemž většinou to skončilo tím, že obžalovaný na poškozenou do telefonu řval, že na syna kašle. On sám i z vypravování obžalovaného nabyl dojmu, že poškozená na syna skutečně kašle. Rovněž tak potvrdil, že od obžalovaného ví, že měl konflikty s muži, se kterými měla poškozená vztah a že jej pan XXX opakovaně žádal, aby jim dal pokoj.
15. Obžalovaný předložil soubor fotografií, které mají dokumentovat jeho společné výlety s poškozenou v rozhodném období. Soud k tomu uvádí, že fotografie skutečně zachycují obžalovaného a poškozenou, ale nejsou žádným způsobem datovány a tedy nelze určit, z jakého období pocházejí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

16. Dále obžalovaný předložil flash disk s nahrávkou telefonického rozhovoru mezi XXX a nezletilým XXX, z jehož obsahu vyplývá, že nezletilý XXX se vcelku negativním způsobem vyjadřuje o své matce a velmi urputně se zastává obžalovaného. XXX se naopak negativně vyjadřuje o obžalovaném, snaží se nezletilého XXX přimět, aby změnil své chování, nenapodoboval chování obžalovaného a stýkal se s matkou. Součástí nahrávky je i pasáž, ve které XXX nezletilému sděluje, že „Takže ty buďto si s ním promluvíš, jako normální kluk, mamku trochu začneš bránit a půjdeš tam k ní, promluvíte si o všem, oba dva. Jenom ty a mamka, anebo prostě táta půjde do vězení a v životě ho neuvidíš“. Podle výpovědi obžalovaného byla tato nahrávka pořízena v době, kdy bylo nezl. XXX 11 až 12 let, což znamená přibližně v roce 2017. S nyní projednávanou trestnou činností nemá tento telefonát tedy žádnou souvislost, když je zřejmé, že XXX takto hovořila na adresu obžalovaného v souvislosti s jeho chováním k poškozené, a to zejména fyzickým napadáním v minulosti, které bylo šetřeno i Policií ČR.
17. Fyzické napadení poškozené v prosinci 2014 ze strany obžalovaného, které vyústilo v ukončení jejich vztahu, je pak prokázáno i materiály Policie ČR (spis vedený pod č.j. KRPE-105354-4/ČJ-2014-170621), jakož i usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30. 12. 2014, č.j. 5 Nc 4032/2014-15, jím bylo obžalovanému formou předběžného opatření uloženo nevstupovat do společného bydliště s poškozenou a zdržet se nežádoucího setkávání s ní a její obtěžování.
18. K důkazu byla dále zajištěna komunikace prostřednictvím SMS mezi obžalovaným a poškozenou v době činu i po něm, přičemž dne 22. 5. 2019 v 16:36 hodin byla poškozené doručena zpráva, ve které jí obžalovaný píše, že byl v baráku za kolegou z práce a někdo jí nechal na rohožce před bytem kytku. Dále byla k důkazu zajištěna komunikace prostřednictvím SMS mezi poškozenou a svědkem XXX ze dne 22. 5. 2019 v časovém rozmezí od 16:51 hodin do 20:39 hodin, která potvrzuje výpověď poškozené v tom směru, že svědek XXX viděl auto obžalovaného před jejím bytem a dotazoval se, zda je v pořádku. Poškozená žádá, aby jí všichni dali pokoj, a nechce se se svědkem sejit a ani s ním hovořit po telefonu. Mezi SMS od obžalovaného a SMS od svědka XXX uplynula tedy doba cca 15 minut, přičemž z výpovědi poškozené i samotného obžalovaného vyplývá, že poškozená na SMS od obžalovaného reagovala a šla se přede dveře přesvědčit až s určitým časovým odstupem. Tyto konstatované časové údaje pak zpochybňují verzi obžalovaného o naprosto normálním průběhu intimního styku s poškozenou, kdy jej popisuje tak, že se s poškozenou hladili, líbali, vzájemně se dráždili, normálně souložili a poté spolu ještě asi 10 minut hovořili o XXX. Naopak verze poškozené o rychlém a agresivním chování obžalovaného více odpovídá těmto časovým údajům.
19. Z protokolu o prohlídce těla obžalovaného ze dne 4. 6. 2019 (byť je zde v záhlaví omylem uvedeno jméno XXX) bylo zjištěno, že na těle obžalovaného nebyla zjištěna viditelná poranění.
20. Místo činu je zadokumentováno protokolem o ohledání místa činu, a to včetně fotodokumentace, přičemž na místě činu nebyly nalezeny žádné důkazy důležité pro trestní řízení. Bezvýsledné bylo i odborné zkoumání možných biologických stop na oblečení poškozené a lůžkovinách.
21. Lékařská zpráva ze dne 19. 5. 2019 potvrzuje výpověď poškozené XXX o omezené možnosti se bránit obžalovanému z důvodu vymknutí prostředníčku levé ruky.
22. Přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do obydlí jiného nebo tam neoprávněně setrvává, jestliže užije při takovém činu násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí. Objektem tohoto trestného činu je domovní svoboda garantovaná podle čl. 12 Listiny základních práv a svobod. Trestní zákoník přitom poskytuje ochranu pro jakéhokoli oprávněného uživatele obydlí, tedy domu, bytu nebo jiné prostory sloužící k bydlení (§ 133

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

tr. zákoníku) s tím, že neoprávněným vniknutím nebo setrváním se rozumí jednání bez souhlasu nebo proti vůli oprávněného uživatele bytu.

23. Zločinu (zvláště závažného) znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku a takový čin spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Objektem tohoto zločinu je tedy právo každého člověka (tedy jak ženy, tak muže) svobodně a bez jakéhokoliv nátlaku rozhodovat o svém intimním a pohlavním životě. Je přitom nepodstatné jaké vztahy, včetně intimních, byly nebo i v době činu jsou mezi pachatelem a obětí. Tedy ani případný blízký vztah mezi pachatelem a obětí neopravňuje pachatele k takovému jednání a nezabavuje jej trestní odpovědnosti.
24. Provedeným dokazováním bylo jednoznačně a bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný pod smyšlenou záminkou přiměl poškozenou XXX k otevření vchodových dveří jejího bytu, vkročením do dveřního prostoru ji zamezil dveře zavřít, okamžitě do bytu přes slovní nesouhlas poškozené a její výzvy, aby byt opustil, vstoupil se slovy, že ji přišel zmlátit, zavřel vstupní dveře a tyto i zamkl, přičemž zároveň poškozenou tělem vlačoval dovnitř bytu a následně ji i přes její odpor uchopil za tělo, nadzvedl a odnesl do ložnice. Zde ji povalil zády na postel, lehl si na ni, přičemž poškozená projevovala zjevný nesouhlas s jeho jednáním, když ho vyzývala, aby jednání zanechal, plakala a začala ho kopat i nohama. Obžalovaný však v jednání pokračoval, poškozené vyhrnul triko a svlékl kalhoty (pod nimiž neměla spodní prádlo) a poté co poškozená s ohledem na značnou fyzickou převahu obžalovaného a bezvýchodnost situace rezignovala na další odpor, na ni vykonal soulož, kterou ukončil tím, že vysunul svůj penis z její vagíny a před ejakulací na břicho poškozené si k němu přitáhl její ruku.
25. Obžalovaný jednal zjevně v přímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když soud posoudil jeho jednání jako jeden skutek, neboť jednotlivé kroky obžalovaného byly promyšlené a navazovaly na sebe. Obžalovaný měl zjevně úmysl za každou cenu vniknout do bytu poškozené, k čemuž využil smyšlenou záminku, byt dokonce zevnitř uzamkl a okamžitě bez jakéhokoliv rozmyslu a váhání poškozenou přes její odpor a nesouhlas odnesl do ložnice, kde na ní přes její verbální i fyzický odpor vykonal soulož. Obhajoba obžalovaného, že se domníval, že poškozená svůj nesouhlas nemyslí vážně a projevovala ho „ze srandy“, neboť se tak chovala i v době, kdy spolu žili, nemůže obstát. Rovněž tak nemůže být zohledněna ani obhajoba obžalovaného, že se poškozená nebránila, neboť poškozená logicky soudu vysvětlila, že poté, co obžalovaný v ložnici pokračoval v jednání i přes její verbální, ale i fyzický odpor (kopání), pochopila, že s ohledem na zkušenosti s obžalovaným a jeho fyzickou převahu nemá šanci se ubránit, tak na celou situaci rezignovala, zavřela oči a čekala, aby měla již vše za sebou. Nakonec soud považuje za naprosto nevěrohodnou obhajobu obžalovaného v tom směru, že sice zaregistroval, že poškozená má v očích slzy, ale bylo to podle něj z lítosti, že nejsou spolu, přičemž provedenými důkazy bylo nezpochybnitelně prokázáno, že vztah ukončila poškozená pro vulgární chování obžalovaného a fyzické napadání její osoby, když bylo zároveň prokázáno, že napjaté a konfliktní vztahy jsou mezi nimi až do současné doby.
26. Pokud jde o celkovou obhajobu obžalovaného, tak ta byla zjevně postavena na snaze zcela znevěrohodnit osobu poškozené poukazem na to, že je údajně špatná matka, střídá partnery, udržovala s obžalovaným běžně sexuální kontakt i po ukončení vztahu a v současné době se mu mstí v souvislosti se sporem o byt.
27. Soud k tomu uvádí, že předmětem tohoto trestního řízení není posouzení vztahu poškozené se synem, byť z výpovědi nezl. XXX vyplývá, že tyto vztahy jsou velmi problematické. Tato skutečnost je prokázána i obsahem fotokopie spisu Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 19 P 32/2015, ze které vyplývá, že po předchozí střídavé péči nakonec v dubnu 2018 uzavřeli

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

obžalovaný a poškozená dohodu, podle které byl nezl. XXX svěřen do péče obžalovaného. Otázkou však je, zda problematický vztah nezl. XXX k matce je pouze její vina, když z provedených důkazů vyplývá, že negativní roli zde sehrává zcela prokazatelně i obžalovaný, a to zejména i v kontextu toho jakým způsobem o poškozené hovoří a jakým urážlivým způsobem se opakovaně vyjadřuje na adresu poškozené, např. v zaslaných SMS zprávách. Je nepochybné, že nezl. XXX je ve věku, kdy toto musí vnímat a prokazatelně to negativně ovlivňuje jeho vztah k poškozené.

28. Pokud jde o intimní život poškozené, tak si musí obžalovaný uvědomit, že nemá sebemenší právo tento posuzovat. A ať by byl intimní život poškozené jakýkoliv, včetně toho, že případně udržovala po určitou dobu po ukončení vztahu s obžalovaným jednorázové intimní kontakty, což poškozená zásadně popírá, neopravňuje ho to k takovému jednání, pro které stojí před soudem.
29. Rovněž tak byla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že trestní oznámení bylo poškozenou podáno v reakci na to, že se dozvěděla o jím podané žalobě týkající se vlastnictví bytu. Z připojené fotokopie spisu Okresního soudu v Pardubicích sp.zn. 7 C 163/2017 jednoznačně vyplývá, že předmětná žaloba byla obžalovaným podána již 4. 8. 2017 a poškozená se o existenci této žaloby musela dozvědět již z prvotního usnesení ze dne 31. 1. 2018, které jí bylo doručováno. Není tedy pravdou, že by poškozená podala trestní oznámení na obžalovaného jako okamžitou reakci na to, že podal žalobu, o které věděla po dobu více jak jednoho roku před skutkem.
30. Nakonec byla vyvrácena i obhajoba obžalovaného, že celé trestní oznámení bylo poškozenou dopředu připraveno, což má dokazovat její údajné vyjádření před právním zástupcem obžalovaného Mgr. XXX, že ho dostane do kriminálu. Tento údajný výrok poškozené nebyl věrohodným způsobem prokázán a zároveň bylo provedeným dokazováním prokázáno, že poškozená dne 22. 5. 2019 setkání s obžalovaným nijak neiniciovala, naopak, obžalovaný neoprávněně vnikl do jejího bytu naprosto nečekaně a pod smyšlenou záminkou, což sám doznal. Poškozená jeho trestnou činnost neoznámila ihned (jak by se v případě účelového a připraveného jednání dalo předpokládat), ale učinila tak až dne 31. 5. 2019, a to na naléhání svědka XXX a poté, co jí to doporučily i její kamarádky XXX, XXX a XXX.
31. Obhajoba požadovala doplnit dokazování i výsledkem svědkyně XXX, dcery poškozené, který měl osvětlit, zda docházelo ze strany této svědkyně a poškozené k vyhrožování obžalovanému „basou“. Výslech této svědkyně nepovažoval soud za nutný, neboť tato nebyla přímým svědkem jednání obžalovaného dne 22. 5. 2019. Skutečnost, že poškozená a svědkyně XXX se měly spolu bavit o tom, že obžalovanému „udělají peklo a že půjde do basy“ je potvrzena svědeckou výpovědí nezletilého XXX, který tento rozhovor údajně zaslechl. Z výpovědi nezletilého XXX však vyplývá, že tento rozhovor se měl uskutečnit až někdy ve 2. polovině července 2019 (tedy již poté, co proti obžalovanému bylo zahájeno trestní stíhání) a šlo tedy evidentně o reakci poškozené a její dcery na již proběhlé jednání obžalovaného v květnu 2019, a to v kontextu s předchozím opakovaným nevhodným chováním obžalovaného k poškozené, včetně jejího fyzického napadení v minulosti a nikoliv o jejich přípravu na nějakou „léčku“ proti obžalovanému. Skutečnost, že XXX nemá obžalovaného v oblibě, je navíc potvrzena i obsahem přepisu telefonického rozhovoru mezi XXX a nezl. XXX. Ostatně sama poškozená před soudem potvrdila, že XXX obžalovaného nenávidí a připustila, že mohla říct, že ho dostane do vězení. Nicméně ani tyto skutečnosti nevylučují, že se zažalovaný skutek stal. Soud má tedy za to, že výslech svědkyně XXX by s ohledem na dosud provedené důkazy nepřinesl pro věc žádné nové skutečnosti podstatné pro rozhodnutí.
32. Dále obhajoba požadovala doplnit dokazováním vyšetřením obžalovaného a poškozené na tzv. detektoru lži. V tomto směru je ovšem třeba uvést, že stále platná judikatura nepřipouští jako

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

důkazní prostředek při rozhodování ve věci výsledky vyšetření na tzv. detektoru lži. Tento závěr byl i publikován ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu České republiky pod č. 8/1993. Z uvedených důvodů byl i tento návrh na doplnění dokazování soudem zamítnut, když je soud přesvědčen, že má dostatek důkazů pro rozhodnutí ve věci.

33. Z celého dokazování před soudem nabyt soud přesvědčení, že příčinou trestné činnosti obžalovaného jsou velmi neurované až konfliktní vztahy s poškozenou a ta skutečnost, že nebyl schopen se do současné doby zcela vyrovnat s ukončením vztahu s poškozenou, tuto neustále „kontroluje“, zasahuje do jejího života a partnerských vztahů, přičemž velmi těžce snáší, pokud má nějakého partnera (viz obsah SMS zaslaných obžalovaným poškozené). Obžalovaný se ve vztahu k poškozené chová zjevně dominantně, majetnický, což potvrdila i poškozená, která uvedla, že chování obžalovaného se vždy zhorší v okamžiku, kdy má nějakého partnera, přičemž v mezidobí je relativní klid. Ostatně i zažalovaná trestná činnost přesně takovému vzorci chování obžalovaného a jeho povaze odpovídá, přičemž je zřejmé, že obžalovaný je subjektivně přesvědčen, že poškozená k němu chová blízké city a je tedy k takovému jednání oprávněn. Je přitom těžko uvěřitelné tvrzení obžalovaného, že i přes natolik vypjaté vztahy s poškozenou, tuto nečekané překvapí v bytě, tato je „šťastná“, že ho vidí, lituje toho, že nejsou spolu, až z toho začne plakat a okamžitě souhlasí s intimním stykem s ním.
34. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný neoprávněně vnikl do bytu poškozené a tím porušil její domovní svobodu, přičemž při tomto činu užil násilí a zároveň donutil násilím poškozenou k souloži. Obžalovaný tak po subjektivní i objektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a soud ho proto uznal uvedenými trestnými činy vinným.
35. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud zhodnotil povahu a závažnost spáchaného přečinu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování obžalovaného po spáchaném činu. Konečně soud posuzoval i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
36. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchaní trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
37. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je OSVČ v oblasti sportovní odvětví a stavebnictví. Jeho čistý měsíční příjem je cca 30 000 Kč. Má 1 vyživovací povinnost, je nemajetný, dluhy nemá.
38. Z opisu rejstříku trestu soud zjistil, že obžalovaný byl sice v roce 1993 soudně trestán pro majetkový delikt, nicméně s ohledem na značný časový odstup a fikci beztrestnosti soud k této skutečnosti nepřihlížel jako k přitěžující. Zprávou Magistrátu města Pardubic je prokázáno, že 8. 4. 2017 byl potrestán za přestupek v dopravě.
39. Vedle beztrestnosti obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání, zejména v té části jednání, týkající se neoprávněného vniknutí do bytu poškozené, byť z jeho vystoupení před soudem bylo zřejmé, že si ne v celém rozsahu uvědomuje, že takové jednání je nejen nepřijatelné, ale i protizákonné. Soud zdůrazňuje, že obžalovanému nemůže polehčovat ani ten fakt, že s poškozenou žili dlouhou dobu jako druh a družka a mají společného syna.

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.

40. Při úvaze o druhu a výši trestu přihlédl soud i k charakteru trestné činnosti a způsobu jejího provedení, který byl pro poškozenou velmi stresující a ponižující, když vedle porušení domovní svobody obžalovaný hrubým a násilným způsobem zasáhl do pro ženu nejcitlivější oblasti, a to do svobodného rozhodování v oblasti intimního a pohlavního života. Na druhou stranu poškozená připustila, že jednání obžalovaného nemělo závažný dlouhodobý a trvalý následek.
41. Po zhodnocení všech zákonných hledisek pro ukládání trestu soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 2 roků a 6 měsíců, tedy při spodní hranici zákonné trestní sazby. Trest byl uložen ve smyslu § 43 odst. 1 tr. zákoníku jako úhrnný, neboť byl ukládán za dva trestné činy.
42. Na obžalovaného se hledí jako by nebyl soudně trestán a není k němu žádných negativních připomínek. Jeho trestná činnost jednoznačně úzce souvisí s jeho konfliktním vztahem k poškozené, přičemž v jiných oblastech života se chová řádně. Byť se obžalovaný dopustil dvou trestných činů, a dokonce zvláště závažného zločinu, přihlédl soud zejména k tomu, že má ve své výhradní péči nezletilého syna. Za této situace soud dospěl k závěru, že účelu trestu může být dosaženo prozatím i bez jeho přímého výkonu, a proto byl výkon uloženého trestu odnětí svobody podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen, ovšem na dlouhou zkušební dobu v trvání 4 roků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 10. června 2020

JUDr. Milan Špryňar v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Králíčková.